

Tuším, že láska prichádza: svätý Josemaría pred založením Opus Dei

Aké udalosti poznačili život mladého Josemaríu pred rokom 1928? Ako objavil svoje kňazské povolanie? José Luis González Gullón nás v tomto článku zavedie do prvých rokov kňazstva svätého Josemaríu Escrivá, do kľúčovej etapy jeho duchovnej cesty, keď ešte nezaložil Opus Dei, ale už cítil, že Boh od neho žiada niečo veľké.

27.03.2025

Pred sto rokmi sa svätý Josemaría stal kňazom. Mal dvadsaťtri rokov. Napriek jeho mladosti ho mnohé udalosti nezmazateľne poznačili. Josemaría sa narodil v roku 1902 v meste Barbastro, na severe Aragónska, a prvých desať rokov života prežil v pokojnom, radostnom a kresťanskom prostredí. Krátko po prijatí prvého svätého prijímania však do jeho domu prišla smrť. V priebehu niekoľkých mesiacov zomreli tri sestry na rôzne detské choroby, ktoré boli v tom čase veľmi časté. Okrem toho otcova firma skrachovala a rodina sa musela presťahovať do iného mesta, do Logroña.

Príchod do Logroña bol pre Josemaríu ťažký. K prirodzenej vzdorovitosti dospievania sa pridala

starosť o utrpenie jeho rodičov. Uprostred tejto krízy zistil, že ho Boh volá: všetko sa to stalo náhle. Uvidel niekoľko bosých karmelitánov, ako kráčajú po snehu. Začal duchovné vedenie u jedného karmelitána, ktorý mu čoskoro naznačil, že by mohol mať povolanie k rehoľnému životu.

Myslel som len na lásku

Po období rozlišovania sa Josemaría rozhodol stať sa diecéznym sekulárnym kňazom. Povedal to svojmu otcovi, ktorý sa ho opýtal, či si premyslel dôsledky svojho rozhodnutia:

-Je veľmi ťažké nemať dom, nemať domov, nemať lásku na zemi. Chápeš, akú obeť prináša kňazské povolanie?

Josemaría odpovedal:

-Myslel som len na lásku, tak ako ty, keď si sa oženil.

Vnútorne vedel, že byť kňazom je len čiastočná odpoveď na jeho povolanie. Bolo tu ešte niečo iné, čomu ešte nerozumel a čo zatiaľ zostávalo skryté. Neskôr povedal, že v rokoch 1918 až 1928 prežíval obdobie predtuchy, teda tušenia, že Boh od neho žiada niečo, čomu ešte nerozumie.

Dva roky strávil v seminári v Logroňe. Počas tohto obdobia sa mu narodil mladší brat Santiago. Josemaría považoval túto udalosť za Božie pohladenie: modlil sa, aby sa jeho rodičom narodil ďalší syn, aby ich jeho neprítomnosť menej bolela, keď odíde z domu.

Tak krásne ako zamilovať sa

V rokoch 1920 až 1925 žil v seminári v Zaragoze. Dostal tam klasickú formáciu tej doby, zameranú na rešpektovanie pravidiel, cvičenie sa v cnostiach a duchovnú formáciu prostredníctvom praxe kresťanského

života a štúdia teológie. V roku 1921 prešiel krízou povolania: rektor seminára mu navrhol, aby nepokračoval v kňazstve, pretože dostal negatívne správy od seminaristu, ktorý mal na starosti hodnotenie správania svojich spolubratov. Po čase modlitieb a duchovného sprevádzania sa Josemaría cítil potvrdený vo svojom povolaní a rektor ho povzbudil, aby pokračoval v seminárnej ceste.

V roku 1923 Josemaría ukončil štúdium teológie a začal študovať právo. Predstavoval si, že sa stane riadnym profesorom kánonického práva alebo rímskeho práva, akademických postov, ktoré niekedy zastávali aj kňazi.

V tých rokoch rástol jeho vnútorný život. Vo chvíľach modlitby cítil, ako sa mu rozširuje srdce. Hovoril, že to bol „zážitok krásny ako zamilovať sa“. Viac ako budúci základ

posilňovala táto predtucha jeho dôverný vzťah s Ježišom Kristom:

-Začal som tušiť Lásku, uvedomil som si, že moje srdce žiada niečo veľké a že je to láska.

Aby posilnil svoju modlitbu, chodil každý deň prosiť o príhovor Pannu Máriu do Baziliky Panny Márie Pilar.

Kňazské svätenie

14. júna 1924 bol spolu s ďalšími spolubratmi vysvätený za subdiakona. Leto strávil v dome svojich rodičov v Logroňe a v októbri sa vrátil do seminára. Krátko nato, 27. novembra, mu zomrel otec na krvotok. Josemaría prežíval obrovskú ranu otcovej smrti a uvažoval o tom, že sa vzdá kňazskej služby, aby finančne pomohol svojej rodine. Rozhodol sa však dôverovať Bohu a pokračovať. Dňa 20. decembra bol vysvätený za diakona.

Po Vianociach sa matka so súrodencami presťahovala do malého bytu v Zaragoze. Dňa 28. marca ho biskup Miguel de los Santos Díaz Gómara vysvätil za kňaza. O dva dni neskôr Josemaría Escrivá slávil svoju prvú svätú Omšu v kaplnke Panny Márie Pilar v sprievode matky, súrodencov a niekoľkých príbuzných. Obetoval ju za svojho otca.

Po krátkom pobyte v dedine Perdiguera, kde zastupoval chorého farára, strávil Josemaría nasledujúce dva roky v Zaragoze ako kaplán v jezuitskom kostole. Keď mal príležitosť, pomáhal sociálne slabším ľuďom v chudobnej štvrti Casablanca na okraji mesta. V marci 1927 ukončil štúdium práva a v sprievode rodiny sa presťahoval do Madridu, aby dokončil doktorandskú prácu.

Práve v španielskom hlavnom meste mal nájsť odpoveď na tých desať

rokov príprav. Dňa 2. októbra 1928 si počas duchovných cvičení uvedomil, že Boh ho volá, aby svetu pripomenul, že laici a sekulárni kňazi sú povolání k svätosti.

V ten deň sa zrodil Opus Dei.

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/sk-sk/article/tusim-ze-laska-prichadza-svaty-josemaria-pred-zalozenim-opus-dei/> (02.04.2025)